

გლობალური, სატელევიზიო კინოინდუსტრიის ახალი მოთამაშეები

(კორეული სატელევიზიო დრამის ევოლუცია და ნაციონალური
თავისებურებები)

ნანა დოლიძე

საკვანძო სიტყვები: ტელესერიალი, კორეული სერიალი, ამიური კონტენტი, დორამა, სავიკი, სატელევიზიო დრამა

სტატიაში მოთხრობილია სატელევიზიო კინოინდუსტრიის ახალ მოთამაშეზე - კორეულ ტელესერიალზე. სამხრეთ კორეას სულ რაღაც 30 წელი დასჭირდა, აგრარული ქვეყნიდან სატელევიზიო კინოწარმოების უპირობო ლიდერად ჩამოყალიბებულიყო და კონკურენცია გაეწია ევროპული თუ ამერიკული პოპკულტურისთვის. ტექნოლოგიური, ეკონომიკური, კულტურული თუ პოლიტიკური ფაქტორების პარალელურად, გადამწყვეტი როლი ითამაშა სატელევიზიო დრამის ეროვნული მოდელის ფორმირებამ. კორეულმა ტელესერიალმა ქვეყნის ეკონომიკის განვითარების და პოზიტიური იმიჯის ხელშეწყობი პირობები შექმნა, ხოლო პოლიტიკურ ჭრილში „რბილი ძალის“ ფუნქცია შეასრულა ქვეყნის ტრადიციებისა და ღირებულებების მსოფლიო კულტურის ფორმირებაზე გავლენის გაზრდით.

ქართველმა მაყურებელმა ტელესერიალთან ურთიერთობა ბრაზილიური იზაურადან დაიწყო. 1976 წელს გადაღებულმა სერიალმა, საბჭოთა ტელესივრცეში მხოლოდ 22 წლის შემდეგ, 1988 წელს შემოაღწია. 15 მოკავშირე რესპუბლიკის მაცხოვრებლები ეკრანს მიაჯაჭვა შაბლონურმა და სტერეოტიპებით სავსე ისტორიამ. უჩვეულო მხოლოდ ფორმატი იყო, რომელიც მაყურებლისგან მუდმივ მოლოდინს ითხოვდა და ცნობისმოყვარეობას უმძაფრებდა: „რა იქნება შემდეგ?“. სულ რაღაც ათეული წელი დაჭირდა მაყურებელს გასცნობოდა არა მხოლოდ ბრაზილიურ, არამედ მექსიკურ, იტალიურ, ამერიკულ და სხვა ქვეყნების სერიალებს. დროთა განმავლობაში შეიცვალა ფორმატები, გამრავალფეროვნდა ჟანრები, დაიხვეწა დრამატურგიული სქემები, 21-ე საუკუნეში კი ტელეეკრანიდან სერიალმა ონლაინ პლატფორმებზე გადაინაცვლა და მუდმივი მოლოდინის განცდით („რა იქნება შემდეგ“) დაღლილი მაყურებელი ტელეეკრანს ჩამოაშორა. ონლაინ პლატფორმებმა მას ბევრად კომფორტული გარემო შესთავაზა - სერიალის ჟანრის არჩევიდან დაწყებული, მწარმოებელი

ქვეყნის განსაზღვრით დასრულებული. რაც მთავარია, სამაყურებლო ქცევამ ახალი თვისებები შეიძინა, მას აღარ სჭირდება, ყოველ ახალ ეპიზოდს მომდევნო დღისთვის ან კვირისთვის დაელოდოს. თუ ტელეეკრანი მაყურებელს „დროს“ და „არჩევანს“ უსაზღვრავს, სტრიმინგ პლატფორმებზე მას თავად შეუძლია შეარჩიოს სასურველი ჟანრისა თუ თემატიკის სერიალი, გამოსახულების ხარისხიც და მისი დინების სიჩქარეც. ამასთან, მაყურებელი თავად წყვეტს, გააგრძელოს თუ დაასრულოს ისტორია და ამასთან, საკუთარი სამაყურებლო განრიგი შექმნას. მაყურებელი შეეჩვია სერიალის ყურების გარემოს ახალ პირობობას, უფრო მეტიც ის დაძაბული ყოველდღიურობიდან გაქცევისა და დასვენების, ხშირ შემთხვევაში, ერთადერთ საშუალებად იქცა და კოლექტიური ყურების ფენომენს მკვეთრად ინდივიდუალური სამაყურებლო აღქმისა და ქცევის კულტურა ჩაენაცვლა. ცვლილებები უპირველესად სატელევიზიო დრამის ევოლუციამ განაპირობა, რომელზეც გავლენა არა მხოლოდ ტექნოლოგიურმა, ეკონომიკურმა და კულტურულმა ფაქტორებმა მოახდინა, არამედ პოლიტიკურმაც. კინო-

წარმოების უპირობო ლიდერებად ჩამოყალიბებულ ამერიკულ და ბრიტანულ სატელევიზიო სერიალს, თავდაპირველად თურქულმა სერიალმა, ხოლო ბოლო წლებში სამხრეთ კორეისა და ჩინეთის სატელევიზიო კინოწარმოებამ გაუწია კონკურენცია.

რა არის დორამა? - ეს არის ფილმი ან სერიალი, რომელიც გადაღებულია ნებისმიერ აზიურ ქვეყანაში, სადაც კორეელები, იაპონელები, ჩინელები, ტაივანელები თუ ტაილანდელები და სხვანი ცხოვრობენ. დორამა იაპონური ტერმინია, სატელევიზიო დრამას ნიშნავს და გამოითქმის როგორც ტერები დორამა. ჩვეულებრივი სერიალის სიუჟეტისა და დეკორაციების სხვაობასთან ერთად, მათ განსხვავებული ფორმატი აქვთ. თუ ჩვეულებრივ სერიალის ხანგრძლივობა 20-40 წუთამდე შეადგენს, აქ ის სრულმეტრაჟიანი ფილმის ფორმატს უახლოვდება 60-დან 90 წუთამდე და ევროპული და ამერიკული ტელესერიალებისგან განსხვავებით, რომელთა სეზონების წარმოებაც შესაძლოა წლები გაგრძელდეს, აღმოსავლური დორამები უმეტესწილად ერთ სეზონს და განსაზღვრული რაოდენობის სერიებს მოიცავს - 10, 16, 24 ეპიზოდის (სერიის) სახით და მრავალსერიანი ფილმის ფორმატს უახლოვდება, რომლის ნახვაც სურვილის შემთხვევაში ერთ ამოსუნთქვაზე შესაძლებელია. მაგრამ ეს მხოლოდ გარეგნული, ფორმისეული განმასხვავებელი ნიშანია, უმთავრესი კი დორამების მხარეი პოპულარობის ფენომენია - ერთი მხრივ, დასავლური და აღმოსავლური ფასეულობების უნიკალური შერწყმა და მეორე მხრივ, ამ ფონზე საკუთარი იდენტობის და კულტურის საზღვრებს გარეთ ტრანსპორტირება. თუ FlixPatrol-ის მონაცემებს დავეყრდნობით (რომელიც მსოფლიოს 156 ქვეყნის 806 სტრიმინგ პლატფორმის ყოველდღიურ მონიტორინგს აწარმოებს და ანალიზებს ფილმებისა და სერიალების პოპულარობის მონაცემებს), Netflix-ის აზიური კონტენტი უკვე დომინირებს ევროპულზე, რაც, ძირითადად, კორეული პოპკულტურის პოპულარობით არის განპირობებული. 2021 წელს „კალმარის თამაშებმა“, რომელიც ერთგვარ საკულტო სერიალად იქცა, კორეული კულტურა მათაც კი გააცნო, ვისაც მანამდე არაფერი სმენოდა მის შესახებ.

პირველი სამხრეთ კორეული დორამები რადიოსაქეტაკლის ფორმატში სათავეს 1920-იანი წლებიდან იღებს, ხოლო ტელესერიალების ტრანსლირება 1960-იანი წლებიდან იწყება, თუმცა, ტელემიმღებების

სიმწირის გამო, მათ მნიშვნელოვანი ეკონომიკური მოგება არ ჰქონიათ. პირველ კომერციულ წარმატებად და გარდამტეხ ეტაპად კიმ სუნიონის დორამა „სიყვარული და ამბიცია“ მიიჩნევა, რომელმაც 1987 წელს ქვეყნის ტელემაცყურებლის 80% ყურადღება მიიპყრო. ამ პერიოდიდან იწყება სწორედ ეგრეთ წოდებული Hallyu - კორეული ტალღა (ტერმინი, რომლითაც პეკინელმა ჟურნალისტებმა მონათლეს კორეის გართობის ინდუსტრიაში 1990-იანი წლებიდან მიმდინარე პროცესები, სიტყვასიტყვით თარგმანში ტალღა/ნაკადი). ჰალუიმ სამხრეთ კორეის ეკონომიკის განვითარების და ქვეყნის პოზიტიური იმიჯის ხელშეწყობი პირობები შექმნა, პოლიტიკურ ტრილში კი „რბილი ძალის“ ფუნქცია შეასრულა ქვეყნის ტრადიციებისა და ღირებულებების მსოფლიო კულტურის ფორმირებაზე გავლენის გაზრდით. 90-იანი წლების მეორე ნახევარი - როცა კორეულ კინოინდუსტრიასა და ზოგადად კულტურაში ტექნიკური განვითარებისა და საერთაშორისო ასპარეზზე წარმატებების პერიოდი იწყება. აქედან მოყოლებული აქტიურდება მსოფლიოში კორეული კულტურის გავრცელება, რომლისთვისაც უპირატესად ინტერნეტის, სოციალური მედიის, იუთუბის და სტრიმინგ პლატფორმების შესაძლებლობებს იყენებენ და კორეული ენის, კორეული კინოს, კორეული პოპმუსიკის (ეგრეთ წოდებული K-pop), დიზაინის, სამზარეულოს, ტექნიკისა თუ კოსმეტიკის პოპულარიზაციას ახდენენ და ეს პროცესი დღემდე მიმდინარეობს.

აგრარული ქვეყნიდან მაღალტექნოლოგიურ სახელმწიფოდ ფორმირების გზაზე, კორეისთვის კულტურა გახდა აუდიოვიზუალური წარმოების ფუნდამენტი, რომელიც ქვეყნებს შორის დიპლომატიური ურთიერთობის ერთგვარ ინსტრუმენტადაც იქცა და ამავე დროს თავად ქვეყანა კულტურისა და ხელოვნების სფეროში გლობალურ მოთამაშედ აქცია.

არადა, რეფორმას წინ უძღოდა მეორე მსოფლიო ომის დასასრულს იაპონიის მიერ 35- წლიანი ოკუპაცია (1910-1945), როდესაც სამხრეთ კორეის ინდუსტრია ჩრდილოეთისას ჩამორჩებოდა, მაგრამ სახელმწიფოს მიერ გადადგმულმა ნაბიჯებმა, სახელმწიფო პოლიტიკის სწორი დაგეგმვისა და ინვესტიციების სწორმა მიმართვამ შესაძლებელი გახადა 3 ათეულ წელიწადში მხარეი და კიდევ უფრო მეტად განვითარებადი შედეგები გამოეღო

რეფორმები 1991 წელს კორეული ფონდის შექმ-

ნით დაიწყო, რომლის მისიად განისაზღვრა ცოდნის გავრცელება კორეის შესახებ და მისი საერთაშორისო ურთიერთობების გაღრმავებისთვის გამოყენება. 3 წლის შემდეგ კი დამოუკიდებელი კომერციული ტელეარხები შეიქმნა - SBS და KNN - და დაიწყო დიდი კონკურენცია და ბრძოლა აუდიტორიის დასაპყრობად, რასაც, ასევე, უკავშირდება ფართო საზოგადოებისთვის მასობრივი სატელევიზიო შოუს ბუმი.

1994 წელს პრეზიდენტმა კიმ იონ სანმა კორეის კულტურა განსაზღვრა აუდიოვიზუალური წარმოების ფუნდამენტურ ელემენტად და გადაწყვიტა მთელი ძალისხმევა მისი განვითარებისკენ მიემართა. აღნიშნული კიდეც უფრო აქტუალური გახდა აზიის ბაზარზე დაწყებული 1997 წლის ფინანსური კრიზისის ფონზე (მოგვიანებით ეს თემა გაჟღერდება კიდეც სერიალში „ოცდახუთი, ოცდაერთი“, 2022). კორეული კულტურა კინემატოგრაფია თუ მუსიკა - უპირველეს ყოვლისა, ეკონომიკის სწრაფად განვითარებად დარგებად ჩამოყალიბდა და ამავე მეტყველებს უპირატესად ის სტრატეგიაც, რომელიც ქვეყანამ პროდუქტის წინ წაწევისთვის გამოიყენა.

თავდაპირველად ამერიკულ ბაზარზე, შემდეგ ტაივანში, ჰონკონგში და სხვა ქვეყნებში. 2017 წლამდე კორეული სერიალის ძირითადი ექსპორტი ჩინეთის ბაზარზე ხორციელდებოდა, სანამ უცხოურ დორამებს აკრძალავდნენ. მაშინ ჰალიუმ დასავლეთისკენ გადინაცვლა, სადაც თვითმყოფად კორეულ კულტურასთან ზიარებისთვის მაყურებელი მეტ-ნაკლებად მზად იყო ისეთი საფესტივალო ჰიტებით, როგორც იყო „კუნძული“ (2000) და „ოლდ ბოი“ (2003), მელომანები კი ნელ-ნელა უკვე იხიბლებოდნენ k-pop ახალგაზრდა შემსრულებლებით.

არსებობს ორი სახის დორამა. პირველი, რომელიც სატელევიზიო საპნის ოპერას მოგაგონებთ, მაგრამ არა დაუსრულებელი საპნისთვის დამახასიათებელი სიუჟეტური ხაზებით, არამედ იმ ურთიერთობების ჩვენებით, რომლებიც მეუღლეებს, ოჯახის წევრებს, ნათესავებს, ასევე სასიყვარულო სამკუთხედებს ეხება. ამგვარ შოუში, როგორც წესი, რამდენიმე პერსონაჟი მთლიან სიუჟეტში ერთიანდება. მეორე ტიპის დორამები კორეის ისტორიას ეხება და მათ საგიკებს უწოდებენ, ისინი რთული სიუჟეტური ხაზით, დეკორაციისა და კოსტიუმებისადმი დეტალიზებული ყურადღებით, სპეცეფექტების და საბრძოლო სცენების არსებობით გამოირჩევიან.

ჟანრისგან დამოუკიდებლად ამ ორ სახეობას - პირობითად თანამედროვე და ისტორიული ტიპის სერიალებში, პირველს „დორამა ტრენდს“ უწოდებენ (ინგლისურად trendy - მოდური), მეორეს - „საგიკს“, ანუ „ისტორიულ სერიალს“, რომელშიც კორეის მე-19 საუკუნემდე არსებული ისტორიის ნებისმიერი ამონაირიდი შეიძლება წარმოაჩინონ - უმეტესწილად ცნობილი ბრძოლების, მეფეების, მთავარსარდლების, შერჩეული პერიოდის პოლიტიკური ინტრიგების და ასე შემდეგ. ამავე მიმართულებაში ცალკულ ქვემიმართულებად გამოდის ფიუჟენ-საგიკი, რომელიც კონკრეტულ რეალურ ისტორიულ პიროვნებას ეხება, თუმცა, მხატვრული გამონაგონიც ფიგურირებს. საგიკების განმასხვავებელი თავისებურებაა სიუჟეტური ხაზების რთული გადაქსოვა, შთამბეჭდავი კოსტიუმები და დეკორაციები, სპეცეფექტები და საბრძოლო სცენები.

თანამედროვე დორამები განსხვავებული ჟანრებით არის წარმოდგენილი, განსაკუთრებით პოპულარულია ოჯახური ურთიერთობების, სიყვარულის თემები, მწვავე სოციალური პრობლემები, რომელთაც საბოლოოდ საზოგადოებაში რეზონანსული გამოძახილი აქვს და მაღალ რეიტინგს უზრუნველყოფს.

დორამებს მრავალ თავისებურებასთან ერთად სხვა განსაკუთრებული თვისებებიც გააჩნია. მაგალითად, სცენარზე ყოველთვის მუშაობს ერთი სცენარისტი, რეჟისორთან ერთად, რაც უზრუნველყოფს კიდეც საკუთარი, განუმეორებელი სტილის არსებობას (ხშირად ქალი, რომელიც არა მხოლოდ დრამასა და მელოდრამაზე, არამედ ჰორორსა და ფანტასტიკაზეც მუშაობს). ჰონორარებიც გაცილებით მაღალია, ვიდრე იმავე კორეულ კინოში, მათი ცნობადობაც გაცილებით ფართოა, ისევე როგორც რეჟისორებისა და მსახიობების.

სცენარში ცვლილებების შეტანა მუდმივი პროცესია, გადაღებების მიმდინარეობის დროსაც კი, რაც გადაღების ორგანიზების ტრადიციულ და გავრცელებულ სისტემას უარყოფს. პირველი-მეორე სერიის დემონსტრირებისთანავე, პარალელურად იწყება მაყურებლის განწყობაზე დაკვირვების პროცესი. სცენარის განვითარების შემდგომი ბედი განსაკუთრებით მგრძობიარეა მაყურებლის დამოკიდებულებებზე, უფრო მეტიც, ძირითადად, პირველი ოთხი სერიის გადაღებების შემდეგ უკუკავშირზეა ორიენტირებული და ყოველდღიურად ითხზება განწყობების გათვალისწინებით. შეიძლება ითქვას, რომ ყველაზე მეტად

ინტერაქტიურია. ამგვარი მიდგომა მხოლოდ სამხრეთ კორეის კინოწარმოებაში წავაწყდებით, სტუდიები განიხილავენ წინადადებებს, კრიტიკას, საჩივრებს, შეაქვთ ცვლილებები გზადაგზა და ყველა ამ ურთიერთობას ინტერნეტსაზოგადოებების საშუალებით მართავენ, იმდენად, რომ შესაძლოა სცენარში ცვლილება გადაღებამდე რამდენიმე წუთით ადრეც განხორციელდეს. სწორედ მაყურებლისა და ფანატების ჩართვა სერიალის შექმნის პროცესში - ერთ-ერთი საიდუმლოა, რაც განსაზღვრავს კეიდრამის ფენომენალურ წარმატებას.

მიუხედავად გადაღების ამგვარი ორგანიზების მეტოდის ეკონომიკური სარგებლისა, მას მეორე ნეგატიური მხარეც აქვს - ვინაიდან გადამღებ ჯგუფს ურთულეს პირობებში უწევს მუშაობა, პრინციპით ერთი სერია ერთ დღეში (ხშირად მსახიობებს გადასაღებ მოედანზე წვეთოვანებსაც კი უდგამენ, რომ გონი არ დაკარგონ).

კორეული დრამების ქარიზმატულობა მათ ოპტიმიზმშია და ასევე ისინი ზღაპრებს ჰგავს, რომლებიც გიზიდავენ და მოტივირებას ახდენენ, რომ სამყაროში ყველაფერი შესაძლებელია, ცვლიან ჩვენს შინაგან განწყობას და სამყაროსადმი დამოკიდებულებას.

ვინაიდან დორამები ადგილობრივი ტელევიზიების ძირითად კონტენტს წარმოადგენს, ტელევიზიამ კაცრი ცენზურის პირობებს აწესებს მათთვის. სისასტიკეს, ღია სცენებს აქ ნაკლებად ნახავთ („ოლდ ბოი“ და „კალმარის თამაშები“ გამონაკლისია). იმ დორამებში, რომლებშიც ყველაზე საშიში და ბნელი ატმოსფეროა, სისხლი, სხეული და იარაღი დაბურულია (ეს წესი არ ეხება მხოლოდ სამხარეულოს დანებს და საბრძოლო იარაღს, როდესაც ისინი დანიშნულებისამებრ გამოიყენება). ცენზურა ეხება ასევე სიგარეტის, ტატუს გამოჩენას და ასევე იმ ბრენდებს, რომელთაც კორეის ეკონომიკისთვის სარგებელი არ მოაქვს. აკრძალვა ეხება ეროტიკული სცენების დემონსტრირებასაც.

თუმცა, ეს სულაც არ უშლის ხელს მწვავე, აქტუალური თემების, სოციალური უთანასწორობისა თუ ისტორიული ტრაგედიების ანალიზს, სასიყვარულო სამკუთხედის, ჩახლართული ინტრიგის, იდუმალებით მოსილი გმირისა თუ მოვლენის მსუყე, მრავალგვარი ემოციით დატვირთული სახე შექმნან და თანაგანცდით კომპენსირდება.

საპნის ოპერების ტრადიციული შინაარსისა და

ერთფეროვანი სტილისგან განსხვავებული, ჟანრული მრავალფეროვნების წყალობით, ყველაზე პრეტენზიულ მაყურებელსაც კი მისთვის საინტერესოს აღმოაჩენინებს. ისტორიული ფენტეზი რეალური და გამოგონილი გმირებით, ჰორორი, დეტექტიური ტრილერი, მისტიკა და ისტორიული დრამა მელოდრამატული ინტონაციებით, მითოლოგიური მელოდრამა, პარანორმალური მოვლენები და კომიზმის ელემენტები, შურისძიების ისტორია, იურიდიული და სამედიცინო დრამა ტრილერის ან უცხოპლანეტელების შეთქმულების თეორია და სოციალური დრამის ელემენტები - ყოველწლიურად ასზე მეტი ახალი სერიალი გამოდის, რომელიც, ერთი შეხედვით, ჩვეულ ისტორიაზე ახლებურად შეგახედებთ. ჩვენთვის ნაცნობი ჟანრული სქემები მუდმივად იცვლება, ერთი მხრივ, რელიგიური (ბუდიზმი, შამანიზმი და კონფუციანელობა) შეხედულებების გავლენით და ნამდვილი ემოციების ქარტეხილებით, მეორე მხრივ, მუდმივად ახალი ისტორიებით, ატიპური სიუჟეტებით, რომლებიც ცნობისმოყვარეობას აღვიძებს, ხშირად წარმოუდგენელი სიუჟეტური ხაზით, კლიშეებისგან თავისუფალი გაუთვლელი განვითარებით, ერთ კონკრეტულ ჟანრში რომ ვერ გააერთიანებ, ვინაიდან, ერთდროულად რამდენიმე ჟანრულ საზღვარზე ვითარდება. ხშირად სცენარები სამხრეთკორეულ კომიქსებზე, ეგრეთ წოდებულ ვებტუნზე იგება, ეს კომიქსები სამხრეთკორეელებისთვის პლანშეტებისა და სმარტფონების ეკრანებზე საკითხავ საყვარელ ჟანრს წარმოადგენს და ეს კატეგორია ავტომატურად ხდება მასზე შექმნილი დორამის პოტენციური მაყურებელი.

ვენის უნივერსიტეტში სპეციალური კვლევა ჩატარდა - კვლევის საგანი კორეული დორამების წარმატების საიდუმლოს დადგენა იყო. შედეგების თანახმად, ზეწარმატების საიდუმლო, დორამის სიუჟეტის, ჟანრისა და ფორმატის მიუხედავად, კონფუციური ფასეულობები - ოჯახი, სიყვარული, სიცოცხლე, უფროსების პატივისცემა, მოვალეობისა და ნების გაცნობიერება, კეთილშობილება და ჰუმანიზმი. ეს მორალური ფასეულობები უნივერსალურია და მარტივად ახერხებს გამოძახილი პოვოს ნებისმიერ ადამიანში, მისი ნაციონალობის მიუხედავად.

გმირების ემოციები და განცდები დორამების პოპულარობის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ხაზია. მაყურებელი აიგივებს ეკრანზე ნანახს საკუთართან, განიცდის იმავეს, რასაც გმირი. ამიტომაც დორამებ-

ში არა მხოლოდ სიუჟეტურ ხაზს, არამედ მსახიობის ოსტატობას და მუსიკალურ რიგს განსაკუთრებული ყურადღება ეთმობა, ყველაფერს რაც ემოციურ განწყობაზე ზემოქმედებს. მუსიკაზე ფილმის მნიშვნელოვანი ბიუჯეტი იხარჯება, ვინაიდან, ავტორები კარგად აცნობიერებენ მის როლს ემოციური ეფექტის გაძლიერებისთვის, რომ მაყურებელმა კონკრეტული მომენტი, მოვლენა, სიტუაცია სწორედ ისეთივე ლირიზმით, სიმძაფრითა თუ ტრაგიზმით აღიქვას, როგორც ამის მიტანა რეჟისორს აქვს განსაზღვრული. მაყურებელი ხშირად ვერც აცნობიერებს, როგორ ექცევა მუსიკალური თხრობის გავლენის ქვეშ. ყველა კორეულ სერიალს ორიგინალური საუნდტრეკი აქვს, რომელთა შექმნაც ასევე ცალკე შეუძლიათ თაყვანისმცემლებს - ეგრეთ წოდებული OST-ების წარმატება ხშირად თავად დორამის სამომავლო წარმატების საწინდარია. ლოკაციები კი, რომელთაც დორამის გადასაღებად იყენებენ, ფანატების თავშეყრის ადგილად იქცევა (უფრო მეტიც, თვალთვალისთვის სპეციალური ვებგვერდიც კი შეიქმნა).

განსაკუთრებული მოწიწებაა ახალგაზრდების და უფროსი თაობის დამოკიდებულებებში, უფრო მეტიც, უფროსად მიიჩნევა თუნდაც ერთი თვის სხვაობის მქონე პირი, თუმცა, დამოკიდებულებაში მის მიმართ ისეთივე მოთხოვნებია, როგორც სხვა უფროსი თაობის წარმომადგენლისადმი. ურთიერთობები იგება ყოველდღიური რუტინის, კომფორტის, სამსახურებრივი მოვალეობების, სიყვარულის, გართობის და სხვა მრავალი სოციალური როლის შესრულების წიაღში და არა აქვს პრეტენზია რეალიზმზე, არსებულ ცხოვრებაზე. ამერიკელმა ეკონომისტმა უვე რეინხარტმა მნიშვნელოვანი ნაშრომი მიუძღვნა კორეულ დრამას „შესავალი კორეულ დორამაში“ - სადაც აღნიშნავს, რომ კადრში მიმდინარე უცვლელად სქემატური და პირობითია.¹

თანაგანცდის მიღწევა მხოლოდ გამორჩეული სამსახიობო ოსტატობით შესრულებული მხატვრული სახის, ურთულესი ემოციური გამის პროფესიონალური გადმოცემის უნარითაა შესაძლებელი. სწორედ ამიტომ, სიუჟეტთან და თემატიკასთან ერთად, თავად მსახიობი წარმოადგენს პოპულარობის ერთ-ერთ მნიშვნელოვან ფაქტორს. დორამის მთავარი გმირები ხშირად ცნობილი ადამიანები, მომღერლები, მოდე-

ლები არიან.

დორამები, დასავლურ სერიალებთან შედარებით, მეტად კონსერვატიულები არიან, სასიყვარულო ხაზი თავშეკავებულია, ტაბუდ ქცეულია შიშველი სხეული - წინა პლანზე გამოდის ფლირტის, მოწონების, თაყვანისცემის, მიუღწევლობის, სულიერი და ოჯახური ფასეულობების კონფლიქტი. ეს ურთიერთობები ნელ-ნელა იგება, გმირები იშვიათად უტყდებიან ერთმანეთს ურთიერთმოწონებასა და სიყვარულში. ამჯობინებენ საქმით, ქმედებით, მცირე დეტალებით სიმპათიის დემონსტრირებას, რომლის კულმინაციად შეიძლება იქცეს ხელჩაკიდება ან ზურგზე გმირის შემოსმა.

კორეულ კულტურაში განსაკუთრებულად ფასობს ადამიანის პირადი სივრცის პატივისცემა, ამიტომ ნაკლებად შეხვდებით ხელის ჩამორთმევის თუ მხარზე ხელით შეხების რიტუალს. განსაკუთრებული ადგილს იკავებს საქორწინო რიტუალი, რომელიც ამ ერის უნიკალურ ტრადიციას ასახავს და მისი პატივისცემა უმნიშვნელოვანესია. განსაკუთრებით ისტორიული ტიპის დორამებში აქტუალურია ოჯახის უფროსი წევრების არჩევანი, მათი სიბრძნე და გამოცდილება შეცდომის დაშვებისგან დაიცავს წყვილს და გარიგების ინსტიტუტიც საპასუხისმგებლო საქმიანობას წარმოადგენს. ქორწინებას წინ უძღვის საჩუქრების გადაცემის რიტუალი, თუ საჩუქრებს მიიღებს პატარძლის ოჯახი, თანხმობის ტოლფასია, პატარძლის ტანსაცმელი - ეგრეთ წოდებული „ხანბოკი“, აბრეშუმის გრძელი კაბა, როგორც წესი, წითელია, ხოლო ნეფე ლურჯი სამოსითაა შემოსილი. ეს ორი ფერი კორეის დროშაში ცენტრალურ ადგილს იკავებს და ადამიანთა შორის ურთიერთობებში ბალანსს სიმბოლიზირებს. წყვილის პირველი შეხვედრა შესაძლოა უშუალოდ რიტუალის პროცესში მოხდეს, რიტუალი მოიცავს თაყვანისცემას ცისადმი და მიწისადმი, შემდეგ უფროსებისადმი და შემდეგ ერთმანეთისადმი. რიტუალის განუყრელი ელემენტია გარეული წყვილი ბატის ხის ფიგურების არსებობა, როგორც ბოლომდე ერთად ყოფნის სიმბოლო.

დორამებში განსაკუთრებული ადგილი ეთმობა კორეულ სამზარეულოს, ტრადიციული კერძების პოპულარიზაციას. კვება - მათთვის ჯანმრთელობის საწინდარია, ყურადღების, სიბოლესა და ზრუნვის გამოხატულება, რომელიც ერთგვარ რიტუალურ ხასიათ-

1 Гүлиджанян, ДО-РА-МЫ, 2020.

საც ატარებს. ძირითადად ზღვის პროდუქტებით, თევზეულობით, ბოსტნეულით, მარცვლეულით და, ასევე, ფრინველის ხორცი იკვებებიან. რაც შეეხება საქონლის ხორცს, იგი იმდენად ძვირია, რომ ასეთი ფუფუნების საგანი დორამებში მხოლოდ განსაკუთრებული პატივისცემის გამოსახატად ჩნდება. დაბადების დღის შეუცვლელი კერძია ზღვის მცენარეების სუპი. თითქმის ყველა დორამაში შეხვდებით ბრინჯის ბურთულას (პურის ნაცვლად), ეროვნულ კერძ „კიმჩის“, რომელიც ბოსტნეულისა და ცხარე სანელებლების მწნილს წარმოადგენს, სოჯუს, როგორც ყველაზე პოპულარულ სასმელს, რომლის დაღვევას სპეციფიკური წესი და ეტიკეტი სჭირდება.

კორეული კულტურის განუყრელი ნაწილია ფეხბე დგომისა და ფეხსაცმლის გახდის წესი. სილამაზის კორეულ სტანდარტს წარმოადგენს განსაკუთრებული ყურადღება გარეგნობისადმი, სახის მიმიკისა და სხეულის პლასტიკისადმი. მამაკაცები კოსმეტიკის ისეთივე აქტიური მომხმარებლები არიან, როგორც ქალბატონები. სწორედ კორეული კულტურის ექსპორტის ზრდით, კორეული კოსმეტიკური პროდუქცია, K-pop კონცერტები, მთელი მსოფლიოს მასშტაბით ღამის კლუბებში ახმიანებული „Gangnam Style“, ბრენდირებული და ხარისხთან ასოცირებული კორეული წარმოების ტექნიკა, ტურისტებისთვის მიმზიდველი ფილმებით ნაცნობი ლოკაციები და სამზარეულო იქცა მსოფლიოს ყურადღების საგნად. ქვეყანა, სადაც უახლესი ტექნოლოგიური მიღწევების გვერდით, ტრადიციული დღემდე არსებობს და ამასთან, მზად არის უშურველად აითვისოს სიახლეები.

ამ ინტერესის შედეგია, რომ მომდევნო 4 წელიწადში Netflix სტრიმინგ სერვისი 2,5 მილიარდი დოლარის ინვესტირებას გეგმავს სამხრეთ კორეის

კინემატოგრაფში. ეს პროცესი 2023 წელს 500 მილიონ-დოლარიანი ინვესტირებით დაიწყო, რაც ორჯერ აღემატება 2016-2021 წლებში მთლიანად კორეული კინოდრამისთვის განხორციელებულ ინვესტიციას. როგორც სარანდოსმა განაცხადა, „ეს გადაწყვეტილება იმ იმედით მივიღეთ, რომ კორეული შემოქმედებითი ინდუსტრია გააგრძელებს არაჩვეულებრივი ისტორიების ჩვენთვის მოყოლას“.²

მანამდე კი, ვისაც სურს ამ არაჩვეულებრივ ისტორიებთან და კორეის მდიდარ, საინტერესო და უნიკალურ კულტურასთან ზიარება გამორჩეული რეიტინგების მქონე დორამებით, სოციალური თუ ისტორიული დრამის, ტრილერის, ფანტასტიკისა და ფენტეზის, მელოდრამის, რომანტიკისა და მისტიკის, ფოლკლორის, ჰორორისა და კომედიის საოცარ მიქსს ეზიარებით შემდეგი ჩამონათვალით:

1. ალისფერი გულები;
2. თქმულება კუმბიხომე;
3. დედოფალი კი (ანუ იმპერატორის მეუღლე);
4. მზის შთამომავლობა;
5. ჰილერი;
6. სიყვარულის ავარიული დაშვება;
7. ტოკები;
8. ასდალის ქრონიკები;
9. საქმიანი წინადადება;
10. ბედნიერება;
11. სულების ალქიმია;
12. ვინჩენცო;
13. ოცდაერთი ოცდახუთი;
14. პენტჰაუსი;
15. ლურჯი ზღვის ლეგენდა;
16. ეშმაკის სამსჯავრო.

გამოყენებული ლიტერატურა:

- Je-hae D., Book Traces History of Korean TV Dramas, 2012. https://www.koreatimes.co.kr/www/culture/2024/06/135_104082.html 23.07.2024.
- Onishi N., A Rising Korean Wave: If Seoul Sells It, China Craves It, 2006. <https://web.archive.org/web/20060104092326/http://www.iht.com/articles/2006/01/02/news/korea.php> 23.07.2024.
- Vishnoi A., Netflix's Korea Investment Spurs Surge in Entertainment Stocks, 2023.
- Гулиджанян А., ДО-РА-МЫ, 2020. <https://theblueprint.ru/culture/cinema/korejskie-doramy> 23.07.2024.
- Комм Д., Романтичное Искусство Убивать, 2013. https://seance.ru/articles/korean_suspects/ 23.07.2024.

2 Vishnoi, Netflix's, 2023.

NEW PLAYERS IN THE GLOBAL TELEVISION FILM INDUSTRY

(Evolution and National Characteristics of Korean TV Drama)

Nana Dolidze

Keywords: *TV series, Korean series, Asian content, Dorama, Sagic, TV drama, Sageuk, K-drama*

The article tells about a new player in the TV movie industry: Korean TV series. It took just 30 years for South Korea to transform from an agrarian country into an undisputed leader in television film production, competing with European and American pop culture.

Along with technological, economic, cultural or political factors, the formation of the national model of television drama played a decisive role. Today, the Korean TV series creates favorable conditions for the development of the country's economy and a positive image, and in the political sense it performs the function of "soft power" by increasing the influence of the country's traditions and values on the formation of world culture.

Georgian viewers' engagement with TV series began with *Izaura*, a Brazilian show that aired in 1976 but reached Soviet TV only in 1988. This series, filled with patterns and stereotypes, captivated audiences across the 15 Soviet republics, introducing a format that fueled continual anticipation and curiosity with the question, "What will happen next?" Within a decade, Georgian audiences expanded their taste to include TV series from Brazil, Mexico, Italy, America, and other countries. This period saw a diversification in formats and genres, along with improvements in dramaturgical schemes. The 21st century marked a pivotal shift as series transitioned from TV screens to online platforms. Audiences, weary of the constant wait for new episodes, embraced the flexibility offered by streaming services. These platforms provided a more comfortable environment, allowing viewers to choose the genre and production country of the series they wanted to watch. Most importantly, the new viewing behavior did away with the need to wait for the next episode, as streaming platforms enabled viewers to create their own viewing schedules. This shift to online platforms also changed the culture from collective to individual viewing experiences, providing a means of escape from stressful daily life. The evolution of television drama, influenced by technological, economic, cultural, and political factors, led to a shift in dominance from American and British productions to new competitors like Turkish

series, and more recently, South Korean and Chinese TV dramas. These changes illustrate the dynamic nature of modern media consumption, shaped by global influences.

What is a Dorama? A dorama is a type of television drama or movie produced in various Asian countries, including Korea, Japan, China, Taiwan, Thailand, and others. The term dorama originates from Japan, where it is known as *terebi dorama*, a Japanese adaptation of the English word drama. These productions are distinct from typical Western series in terms of plot, setting, and especially format. If Western series episodes typically last 20-40 minutes, dorama episodes often run 60-90 minutes, similar to a full-length film. Additionally, unlike European and American TV series, which can span across multiple seasons over several years, Eastern dramas usually comprise a single season with a specific number of episodes, commonly 10, 16, or even up to 24. This structure likens them to a multi-episode film, offering a compact and immersive viewing experience. The growing popularity of doramas is attributed to their unique fusion of Western and Eastern values, and their role in promoting cultural identities beyond their borders. According to Flix-Patrol, which monitors streaming platforms in numerous countries, Asian content on Netflix, particularly from Korea, has gained significant prominence, even surpassing European content. An example of this trend is the 2021 Korean series *Squid Game*, a global sensation, introduc-

ing Korean culture to a broad international audience, including those previously unfamiliar with it.

The origins of South Korean dramas can be traced back to the 1920s with the introduction of radio shows, and television series began broadcasting in the 1960s. Due to limited television receivers, these early TV series did not achieve significant economic success. A landmark moment in the history of Korean dramas was in 1987 with Kim Sukhion's drama *Love and Ambition*, capturing the attention of 80% of South Korea's TV audience, marking its first major commercial success. This era marked the beginning of the phenomenon known as Hallyu, or the Korean Wave, a term first used by Beijing journalists in the 1990s to describe the rising popularity of the Korean entertainment industry. Hallyu played a significant role in South Korea's economic development and in enhancing the country's image, serving as a form of cultural soft power by spreading Korean traditions and values globally. The late 1990s witnessed technological advancements and international acclaim in the Korean film and cultural industry. This period saw an expansion of Korean culture worldwide, propelled by the internet, social media, YouTube, and streaming platforms. These channels have been instrumental in popularizing Korean language, cinema, K-pop music, design, cuisine, electronics, and cosmetics. This ongoing process continues to influence global trends and preferences.

During its transformation from an agrarian society to a high-tech state, Korea positioned its culture as the cornerstone of its audiovisual production. This strategic focus not only served as an instrument of diplomatic relations between countries but also elevated Korea to the status of a global influencer in the realm of culture and art.

This cultural renaissance was set against the backdrop of a 35-year Japanese occupation (1910–1945) that concluded at the end of the Second World War. Post-war, South Korea's industry initially lagged behind North Korea's. However, through strategic state planning and targeted investment, South Korea achieved remarkable growth over three decades, yielding increasingly progressive results. The reform movement gained significant momentum in 1991 with the establishment of the Korea Foundation, whose mission was to disseminate knowledge about Korea and leverage it to strengthen international ties. In a notable advancement, 1994 saw the launch

of independent commercial TV channels SBS and KNN. This development sparked intense competition in the broadcasting sector and led to a surge in mass television productions aimed at captivating a broad audience. This period marked a pivotal chapter in Korea's cultural evolution, setting the stage for its subsequent global impact.

In 1994, President Kim Yong Sam identified Korean culture as a key element of the country's audiovisual production, committing substantial efforts to its development. This focus on culture became increasingly significant against the backdrop of the 1997 Asian financial crisis, a theme later echoed in the 2022 TV series *Twenty-Five, Twenty-One*. As a result, Korean culture, including its cinema and music, experienced a marked upsurge. The sector rapidly evolved into a vital component of the national economy, showcasing the effective strategy employed by the country to promote its cultural products. This strategic emphasis not only helped in mitigating the impacts of the financial crisis but also played a crucial role in establishing South Korea as a significant player in the global cultural and economic landscape.

Initially, the focus was on the American market, followed by successful expansions into Taiwan, Hong Kong, and other regions. Until 2017, Korean TV series predominantly targeted the Chinese market, but this changed when foreign dramas were banned in China. Consequently, Hallyu shifted its attention westward. Western audiences, who had been introduced to Korean culture through notable films like *The Island* (2000) and *Oldboy* (2003), were more or less prepared to embrace Korean cultural offerings. Additionally, the allure of K-pop began to captivate young music fans in these regions.

Doramas can be categorized into two distinct types. The first type resembles a TV soap opera, focusing on intricate relationships between spouses, family members, relatives, and often featuring love triangles. Unlike typical soap operas with their never-ending storylines, these shows usually weave the narratives of multiple characters into a single, cohesive plot. The second type of drama delves into Korean history and is commonly referred to as sagas. These historical dramas offer a glimpse into the nation's past, often portraying significant events and figures in Korean history.

Regardless of the genre, the two primary types of doramas are the trendy drama and sagik or historical series. Trendy dramas are conventionally modern, focus-

ing on contemporary themes, whereas *sagik* delves into Korean history, typically pre-19th century. These historical series often highlight famous battles, kings, commanders-in-chief, and political intrigues of a chosen era. Among these historical dramas, *fusion-sagiks* stand out as a sub-genre. They are based on real historical figures, albeit with artistic embellishments. A hallmark of *sagik* is the intricate interweaving of storylines, coupled with elaborate costumes, sets, special effects, and the inclusion of battle scenes. These elements combine to create a visually rich and narratively complex portrayal of Korea's historical tapestry.

Modern dramas encompass various genres, with particular popularity seen in themes revolving around family relationships, love, and pressing social issues. These topics frequently resonate with society, thereby securing high viewership ratings.

A distinctive aspect of these dramas is their production style. Each script is typically crafted by a single screenwriter, often a woman, who collaborates closely with the director. This partnership ensures a unique and consistent style across the drama. Interestingly, these screenwriters are not limited to drama and melodrama; they often venture into genres like horror and fantasy.

Another notable feature is the higher royalties received by these screenwriters compared to their counterparts in the Korean film industry. This financial incentive, along with the broader fame they enjoy, similarly extends to directors and actors involved in these dramas.

Script modification in South Korean dramas is a continuous process that defies traditional filmmaking norms. This dynamic approach begins with closely monitoring audience reactions immediately after the airing of the first and second episodes. The production is particularly attuned to viewer feedback, especially after the initial four episodes, crafting the script daily to reflect the audience's mood. This makes South Korean drama production arguably the most interactive in the film industry. Studios actively engage with audience suggestions, criticisms, and complaints, often deliberating these inputs in online communities. Such is the responsiveness that script changes can occur minutes before shooting. This viewer involvement in series creation is a key factor behind the phenomenal success of K-dramas. However, this method of organizing filming, despite its economic advantages, has a downside. The production crew and actors often work under strenuous conditions, sometimes completing

an entire episode in a single day. In extreme cases, actors have been known to receive intravenous drips on set to maintain their performance. The charm of Korean dramas lies in their inherent optimism, resembling fairy tales that inspire and motivate viewers with the idea that anything is possible. This quality not only alters the inner mood of the audience but also shapes their overall perspective towards life.

Dramas, being a staple of local television in South Korea, are subject to strict censorship guidelines. Scenes depicting cruelty or explicit content are rare (with exceptions like *Oldboy* and *Squid Game*). Even in dramas with darker atmospheres, images of blood, bodies, and weapons are often blurred—this rule applies to all sharp objects, regardless of their intended use. Censorship also extends to the portrayal of cigarettes, tattoos, and certain brands that do not benefit the Korean economy. The depiction of erotic scenes is generally prohibited.

Despite these restrictions, Korean dramas do not shy away from exploring pressing and sensitive topics such as social inequality, historical tragedies, love triangles, complex intrigues, mysterious heroes, and emotionally charged events. They compensate for the censorship with rich, multi-dimensional storytelling and deep character development.

Korean dramas offer a diverse range of genres, far from the traditional and monotonous style of soap operas. Viewers can find a variety of genres to suit their tastes, including historical fantasy blending real and fictional characters, horror, detective thrillers, mysteries, melodramatic historical dramas, mythological melodramas, paranormal comedies, revenge narratives, legal and medical dramas, and even stories involving alien conspiracies. Each year, over a hundred new TV series are released, presenting familiar genre tropes in innovative and unexpected ways. These dramas often reflect religious influences (Buddhism, Shamanism, Confucianism) and genuine emotions, while constantly introducing fresh narratives and atypical plots that spark curiosity. They frequently defy genre conventions, sometimes blending multiple genres simultaneously. Many of these dramas are adapted from South Korean webcomics, or *Webtoons*, a popular reading choice on tablets and smartphones. This popularity makes *Webtoon* readers a potential audience for dramas based on these comics, further broadening the appeal and reach of Korean dramas.

A specialized study by the University of Vienna fo-

cused on uncovering the secret behind the success of Korean dramas. The findings reveal that, irrespective of plot, genre, or format, the underlying appeal of these dramas is rooted in Confucian values. These include themes of family, love, life, respect for elders, a sense of duty and will, generosity, and humanism. These moral values are universal, resonating with individuals across different nationalities and cultural backgrounds. This universal appeal is key to the widespread success and relatability of Korean dramas.

The emotional depth and character portrayals in Korean dramas are pivotal to their popularity. Audiences often see themselves in the characters on screen, experiencing the same emotions as the protagonists. This is why dramas invest heavily not only in the storyline but also in the actors' performances and the musical score, all of which contribute to the overall emotional impact. A significant portion of a drama's budget is allocated to music, recognizing its crucial role in amplifying emotional resonance. The intent is for the audience to perceive moments, events, and situations with the same lyricism, intensity, or tragedy as envisioned by the director. Often, viewers are unaware of how profoundly the musical narrative influences them. All Korean series feature original soundtracks, which have a fan following of their own. The success of these OSTs (Original Soundtracks) can be indicative of the drama's future success. Furthermore, filming locations of dramas often become fan-favorite destinations, with a dedicated website for tracking these sites.

There is a unique respect for age differences in Korean culture, where even a one-month age gap can establish seniority, carrying the same expectations as for someone significantly older. Relationships in these dramas are explored through daily routines, comforts, duties, love, fun, and various social roles, without necessarily striving for realism or a depiction of life as it is. American economist Uwe Reinhardt has dedicated significant work to Korean drama in his *Introduction to Korean Drama*.¹ He notes that the narratives within these dramas are invariably schematic and stylized, underscoring their distinct approach to storytelling.

Achieving empathy in Korean dramas hinges on the ability to convey complex emotional spectrums through outstanding acting skills. Consequently, alongside the

storyline and theme, the actors themselves are a crucial factor in the popularity of these dramas. The lead characters are often played by celebrities, including singers and models.

Doramas tend to be more conservative compared to Western series. The portrayal of love is subtle, and nudity is taboo. The emphasis is on the conflict and interplay of flirting, approval, adoration, unrequited feelings, spiritual, and family values. Relationships develop slowly, with characters often taking time to fall in love. They express affection through actions, gestures, and small details, with even a handshake or a pat on the back serving as significant gestures of intimacy.

In Korean culture, respect for personal space is paramount, so physical interactions like handshakes or shoulder touches are rare. The wedding ritual holds a special place, reflecting the nation's unique traditions and emphasizing respect. In historical dramas, the approval of senior family members is crucial; their wisdom and experience are seen as protective. The marriage process involves a ritual of gift-giving, where acceptance of gifts by the bride's family implies consent. The bride's attire, a long silk dress called hanbok, is typically red, while the groom's is blue. These colors, central to the Korean flag, symbolize balance in relationships. The couple's first meeting might occur during the ritual, which includes bows to the heavens, earth, elders, and each other. Wooden figures of a pair of wild geese, symbolizing life-long partnership, are also an essential part of the ritual.

In Korean dramas, special emphasis is placed on showcasing Korean cuisine and traditional dishes. Food is portrayed not just as sustenance but as an expression of health, attention, warmth, and care, often enveloped in ritualistic significance. The diet predominantly features seafood, fish, vegetables, grains, and poultry. Beef, being an expensive commodity, is showcased in dramas primarily to depict an act of special respect. A quintessential dish for birthdays is seaweed soup, symbolizing well-being. Viewers of almost all dramas will notice the ubiquitous presence of rice balls (serving the role of bread), and the national dish kimchi, made from fermented vegetables and spicy seasonings. Soju, the most popular alcoholic beverage in Korea, also frequently appears, accompanied by its own specific rules and etiquette for consumption. These culinary elements in dramas not only

¹ Гулиджанян, ДО-РА-МЫ, 2020.

add authenticity but also serve as a cultural bridge, introducing viewers to the rich and varied tapestry of Korean gastronomy.

An integral aspect of Korean culture is the tradition of removing shoes upon entering a home, reflecting a deep-seated respect for cleanliness and order. The Korean beauty standard places special emphasis on appearance, facial expressions, and body language. Notably, men are as engaged in using cosmetics as women, underscoring a broad cultural acceptance of grooming and skincare. With the increasing export of Korean culture, several elements have garnered global attention. Korean cosmetic products, renowned for their quality and innovation, have become widely popular. K-pop concerts have captivated audiences worldwide, with hits like Gangnam Style resonating in nightclubs across the globe. Additionally, locations featured in popular films have become tourist attractions, highlighting the nation's cinematic influence. The appeal of Korean cuisine, with its unique flavors and dishes, has also captured international interest. Korea presents a striking blend of tradition and modernity, where alongside cutting-edge technological advancements, traditional practices continue to thrive. The country's readiness to embrace innovation without losing sight of its cultural roots is a defining characteristic of its global appeal.

Reflecting the burgeoning global interest in South Korean cinema, the streaming service Netflix has committed to investing \$2.5 billion in the industry over the next four years. This significant financial injection commenced

with a \$500 million investment in 2023, an amount that notably doubles the investment made in Korean dramas between 2016 and 2021. As Ted Sarandos, a key figure at Netflix, expressed, "We made this decision in the hope that the Korean creative industry will continue to tell us extraordinary stories." This statement underscores the confidence and anticipation in the continued growth and innovation of South Korean cinematic storytelling.²

For those eager to delve into the extraordinary stories and the rich, captivating, and unique culture of Korea as depicted in these chart-topping dramas: Dramas offer an amazing blend of genres, including social and historical drama, thriller, fantasy, melodrama, romance, mysticism, folklore, horror, and comedy:

1. Moon Lovers: Scarlet Heart Ryeo
2. Tale of the Nine-Tailed
3. Mr. Queen
4. Descendants of the Sun
5. Healer
6. Crash Landing on You
7. Strangers from Hell
8. Arthdal Chronicles
9. Business Proposal
10. Happiness
11. Alchemy of Souls
12. Vincenzo
13. Twenty Five, Twenty One
14. The Penthouse: War in Life
15. The Legend of the Blue Sea
16. Devil Judge

REFERENCES:

- "Netflix's Korea Investment Spurs Surge in Entertainment Stocks", Abhishek Vishnoi <https://www.bloomberg.com/news/articles/2023-04-25/netflix-s-korea-investment-spurs-surge-in-entertainment-stocks#xj4y7vzkg>
- "A rising Korean wave: If Seoul sells it, China craves it", Norimitsu Onishi, <https://web.archive.org/web/20060104092326/http://www.iht.com/articles/2006/01/02/news/korea.php>.
- "Романтичное искусство убивать" Дмитрий Комм, https://seance.ru/articles/korean_suspects/
- "DRAMAS": A. Gulidzanyan <https://theblueprint.ru/culture/cinema/korejskie-doramy>
- "Book traces history of Korean TV dramas", Do Je-hae, https://www.koreatimes.co.kr/www/news/art/2012/02/135_104082.html

² Vishnoi, Netflix's, 2023.